

Zo krijgen we ook een antwoord op de vraag:

" Spreekt men terecht over een Zwindelta" : dan moeten we negatief antwoorden. Het is geen Delta, maar een ESTUARIUM.

Hoe moeten we dan het huidige woordgebruik verklaren?

Het is een betekenisverlening die terug te brengen is tot onze westerse cultuur. Het is een voorbeeld van de vele begripsvervingen.

Het verdoezelt de verschillen die er in het vroegere taalgebruik gangbaar waren. Dan kunnen we ons ook nog de vraag stellen: waarom het woord 'DELTA' en niet 'ESTUARIUM' in het taalgebruik.

DELTA ligt beter in de mond in ons taalgebruik. In het Engels spreekt men wel over 'estuarium' met de latijnse betekenis.

DE LAATSTE MOLEN VAN SINT ANNA TER MUIDEN.



door Albert De Keyser.

Volgens een aantekening uit de Notullenboeken van Mude werd op de 16e van de hooimaand (juli) 1610 consent en octrooi verleend tot het stellen van een molen.

In 1611 werd door de "Watergrave ende Moormeester vande Lande ende Graefschep van Vlaanderen" aan Mattheus Geeraert en Loys Vermeersch octrooi verleend tot het oprichten van een windmolen te Sint Anna ter Muiden.

Zeer waarschijnlijk werd deze molen toen gebouwd op de Oostdijk daar waar het zuidelijke uiteinde van de dijk van de Maneschijnpolder op eerstgenoemde aansluit. (op de kaart: bovenste molen)

Op de kadastrale kaart van 1832 zijn dit de percelen A 62 en A 63.

Volgens de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel hadden deze percelen samen een oppervlakte van 462 m² en waren ze eigendom van de gemeente Sint Anna.

We vinden de molen op deze plaats afgebeeld op de kaart van Pieter Horlewijn uit 1713 (Rijksarchief Den Haag, nr.2900) en op deze van Lenkhof en Tromp 1728, gecopieerd door D.W.C. Hatinga in 1745, Inv.nr.I-35 Hatinga, Staat-Vlaanderen, (Rijksarchief Den Haag) en ook op andere kaarten.

Het Paalboek van Mude (R.A.Brugge, Fonds Pepers 504) vermeldt aldaar een molen waarop van 1689 tot 1733, Simon de Lava, molenaar was.

S.Collot d'Escury in "De molens van Zeeuws-Vlaanderen" vernoemd Guillaume de Blents als eigenaar ervan in 1747.

Verdere opeenvolgende eigenaars vinden we bij Bon de Meester de Betzenbroek: "Sint Anna ter Muiden, De laatste molen" in Rond de Poldertorens 4e jg. 1962 nr.3 blz.106.

Hij schrijft wat volgt:

- in 1795 verhuisde Izaak Nortier, toenmalig eigenaar, de molen en herbouwde hem op de Zoutepannedijk even ten zuiden van de baan Schapenbrug-Sluis (d.i. perceel A 214).(Op kaart:Onderste molen)
- 12 oktober 1813, Nortier verkoopt de molen aan J.Vande Putte-Luteyn.
- 28 december 1854, Vande Putte-Luteyn laten de molen over aan hun zoon J.Vande Putte-Voskamp.
- 19 februari 1903, op hun beurt laten deze hem aan hun zoon Pieter Vande Putte-Leysemaer.

in 1937 was de molen dringend aan herstelling toe en werd aan een afbraakonderneming verkocht.

Volgens Mevr.A.van den Ameele, dochter van Pieter Vande Putte, was de molen aan de achterkant zwart en op de andere zijden rood geschilderd.

Bovenstaande opeenvolging van eigenaars ziet er zeer geloofwaardig uit maar.....

De Oorspronkelijk Aanwijzende Tafel van 1832 vermeldt de kerk van Sluis als eigenaar, van molen en perceel A 214.

Johannes Vande Putte komt erin voor als molenaar en eigenaar van de percelen A 35 tuin, A 36 tuin en A 37 huis en erf, alles samen 744 m2 gelegen op de westzijde van de Singel.

Het ziet er dus naar uit dat Johannes in 1832 voorzeker wel pachter maar geen eigenaar was van de molen.

Wie weet beter of meer?

Graag mededeling aan steller dezes; met dank bij voorbaat.





*Molen P. Vande Putte
St Anne ter Muiden 1930.*

*De Heffis
D. J. 1992*